

Wnioskodawca:

Pan Dariusz Klimczak

Minister

Infrastruktury

PETYCJA

w sprawie zmiany § 3 ust 2 i 3 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy.

W imieniu reprezentatywnej organizacji związkowej zrzeszonej na podstawie ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U. z 2018 r. poz. 870), zwracam się z wnioskiem o zmianę § 3 ust. 2 i 3 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy poprzez:

1. zmianę zasad ustalania limitów kilometrów dla poprzez odejście od kryterium liczby mieszkańców miejscowości będącej siedzibą pracodawcy

i zastąpienie go rozwiązaniem uwzględniającym rzeczywisty obszar wykonywania obowiązków służbowych, w szczególności:

- obszar właściwości sądu rejonowego,
- liczbę mieszkańców objętych właściwością danego sądu,

2. objęcie rozwiązaniem analogicznym do tego, które obecnie dotyczy i dodanie do katalogu podmiotów uprawnionych do ustalenia miesięcznego limitu kilometrów do wysokości 1500 km.

Wnosimy o nadanie § 3 ust. 3 następującego brzmienia:

Limit, o którym mowa w ust. 1, dla pojazdów do celów służbowych w oraz może zostać podwyższony, przy czym nie może przekroczyć 1 500 km.

Uzasadnienie

otrzymują ryczałt za używanie prywatnych pojazdów do celów służbowych na podstawie art. 14 ust. 5a ustawy o kuratorach sądowych. Jednocześnie mechanizm ten został w praktyce powiązany - w szczególności w zakresie skutków podatkowych oraz zasad rozliczeń - z przepisami wskazanego rozporządzenia Ministra Infrastruktury.

Podkreślić należy, iż wskazany przepis, którego od wielu lat domagało się środowisko, został wprowadzony przez art. 1 pkt 10 lit. g ustawy z dnia 1 grudnia 2022 r. o zmianie ustawy o kuratorach sądowych (Dz.U. z 2023 r. poz. 27), dodający w niniejszej ustawie z dniem 5 kwietnia 2023 r. brzmienie: *„W wypadkach wymagających używania pojazdu prywatnego do celów służbowych, w szczególności w razie trudności w przemieszczaniu się z wykorzystaniem środków komunikacji publicznej, niezależnie od dodatku, o którym mowa w ust. 5, kuratorowi zawodowemu przyznaje się ryczałt na pokrycie zwiększonych kosztów dojazdów służbowych do wysokości 25% kwoty bazowej, o której mowa w ust. 1. Ryczałt przyznaje prezes sądu okręgowego w ramach środków finansowych dostępnych w planie finansowym sądu okręgowego, na wniosek kuratora zawodowego zatwierdzony przez kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej. Przyznanie ryczałtu*

wymaga zawarcia umowy o używanie pojazdu prywatnego do celów służbowych. Ryczałt jest płatny do 20 dnia następnego miesiąca za miesiąc poprzedzający’.

W piśmie 17 kwietnia 2023 r. skierowanym do zostało przedstawione stanowisko Departamentu Wykonania Orzeczeń i Probacji, wypracowane we współpracy z Departamentem Legislacyjnym Prawa Karnego oraz Departamentem Budżetu i Efektywności Finansowej, w zakresie stosowania przepisów art. 14 ust. 5-5b ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 167 ze zm.),...*Przepis art. 14 ust. 5a u.k.s. reguluje kwestie wypłaty ryczałtu za używanie samochodu prywatnego do celów służbowych kuratora zawodowego, zatem zasadą powinno być stosowanie w tym zakresie przepisów u.k.s. Natomiast unormowania ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 2201 tj..) oraz aktu wykonawczego, wydanego na podstawie art. 34a § 2 tej ustawy, nie będą miały tutaj zastosowania”.*

Natomiast z pisma Ministerstwa Finansów z 19 maja 2023r., znak sprawy DD3.8223.122.2023 skierowanego do Dyrektora Departamentu Budżetu i Efektywności Finansowej w Ministerstwie Sprawiedliwości wynika, iż „...*Wprowadzenie do ustawy o kuratorach sądowych regulacji przyznającej prawo do otrzymania przez kuratora zawodowego zwrotu kosztów z tytułu użytkowania własnego samochodu do celów służbowych (w postaci ryczałtu) spowodowało, że zwrot ten jest objęty zwolnieniem z opodatkowania na zasadach określonych w art. 21 ust. 1 pkt 23b ustawy PIT. Zwolnienie to jest limitowane i nie może przekroczyć kwoty miesięcznego ryczałtu pieniężnego obliczonego w sposób określony w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania samochodów osobowych, motocykli i motorowerów nie będących własnością pracodawcy. Natomiast kwota przekraczająca ten limit będzie podlegała opodatkowaniu na zasadach określonych dla dochodów ze stosunku pracy i stosunków pokrewnych”.*

Te dwa stanowiska wzajemnie się wykluczają a Sądy stosują interpretację Ministerstwa Finansów, która jest niekorzystna dla, wypacza idee ryczałtu określonego w art. 15 ust 5a Ustawy o kuratorach sądowych oraz nie uwzględnia specyfiki

1 charakteru pracy jak również nakłada na koszty

wykonywania pracy.

O kosztach związanych z przemieszczaniem się własnym pojazdem wykorzystywanym do celów służbowych, które ponosi, świadczą nie tylko liczba mieszkańców na danym terenie i liczba podejmowanych czynności, lecz także odległości, jakie musi pokonywać na obszarze właściwości sądu rejonowego. Wobec powyższego zastosowanie wobec mechanizmu określonego w przywołanym rozporządzeniu Ministra Infrastruktury opierającym się na kryterium liczby mieszkańców w żaden sposób nie uwzględnia specyfiki naszej pracy i z tego względu nie powinien być stosowany. Nadto, w naszej ocenie mechanizm ten w istocie stoi w sprzeczności z celem wprowadzonego w ustawie o ryczałtu za używanie pojazdu prywatnego do celów służbowych. Obowiązujące obecnie limity nie przystają do rzeczywistych warunków pracy. Wykonuje obowiązki o charakterze w przeważającej mierze terenowym, obejmującym szerokie obszary właściwości sądów rejonowych. Codzienna praca wiąże się z koniecznością wielokrotnych przejazdów do miejsc zamieszkania podopiecznych, instytucji publicznych, placówek opiekuńczych, zakładów oraz innych miejsc realizacji zadań służbowych, ale we właściwości danego sądu rejonowego.

Przyjęty obecnie sposób ustalania limitów, oparty głównie na liczbie mieszkańców siedziby pracodawcy, nie odzwierciedla faktycznego zakresu obowiązków i prowadzi do znaczących dysproporcji pomiędzy poszczególnymi jednostkami organizacyjnymi. W praktyce kuratorzy działający na obszarach o większej powierzchni, często obejmujących kilka gmin lub całe powiaty, otrzymują niższe limity niż kuratorzy w dużych miastach, mimo że ich rzeczywiste obciążenie transportowe jest wyższe.

Dodatkowo należy podkreślić, że system ustalania limitów nie uwzględnia realnego obszaru działania kuratorskiej służby sądowej, który wynika z właściwości miejscowej sądów. Zasadne jest odejście od kryterium liczby mieszkańców siedziby pracodawcy i zastąpienie go rozwiązaniem opartym o rzeczywisty zasięg działania, w szczególności:

- obszar właściwości sądu rejonowego,
- liczbę mieszkańców objętych właściwością danego sądu,

Obecny stan prawny prowadzi do nierównego traktowania w stosunku do innych służb realizujących zadania terenowe, mimo porównywalnego charakteru pracy.

Wprowadzenie możliwości ustalania limitu do 1500 km dla kuratorów sądowych:

- pozwoli częściowo zrekompensować rzeczywiste koszty ponoszone przez kuratorów,
- zapewni bardziej sprawiedliwe traktowanie tej grupy zawodowej,
- dostosuje przepisy do rzeczywistego charakteru wykonywanej pracy,

W związku z powyższym wnosimy o:

1. objęcie limitem 1500 km w § 3 ust. 3 rozporządzenia,
2. zmianę zasad ustalania limitów w sposób uwzględniający rzeczywisty obszar wykonywania obowiązków służbowych, zgodnie z właściwością sądów, a nie wyłącznie liczbą mieszkańców siedziby pracodawcy.

Zmiana ta pozwoli dostosować regulacje do realiów pracy kuratorów sądowych oraz zapewni bardziej sprawiedliwe i adekwatne zasady zwrotu kosztów używania pojazdów prywatnych do celów służbowych.

Dodatkowo należy podkreślić, że czas pracy regulowany jest wymiarem zadań - art. 13 Ustawy o. Oznacza to konieczność realizacji wszystkich powierzonych czynności niezależnie od trudności organizacyjnych, warunków terenowych czy faktycznej liczby przejechanych kilometrów.

Z poważaniem: